

Práctico práctico

30 -01- 2017

Na posl. broj: 14.St-337/11

Printed name and position in the news story: 28.01.20
 PC/SP/ST: 3247 R: 23.853 0146
 Group: parliamentary 3
 Task/center: intoga
 JON: PGTPB

putem

TRGOVAČKOG SUDA SPLIT

STEČAJNI VJEROVNIK: **PODUZEĆE ZA CESTE SPLIT d.d.** sa sjedištem u Dugopolju, Svetog Mihovila br.1, OIB: 37901994151, zastupano po odvjetnici Slavici Čupić, sa sjedištem pisarnice u Splitu, Bihaćka br.2A/IV (opća punomoć pod 15-Su-622/01)

ODVJETNIK
SLAVICA ČUPIĆ
SPLIT, Binačka 2A / IV
tel./fax: 021/395-019

ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA

Na Rješenje Trgovačkog
Suda Split, br. St-337/2011,
od 13. siječnja 2017.

x4

I Stečajni vjerovnik, u otvorenom zakonskom roku, podnosi žalbu na Rješenje Trgovačkog Suda Split posl.br. St-337/2011, od 13.siječnja 2017., pobija točku 4. navedenog Rješenja, radi pogrešne primjene odredbi materijalnog prava.

II Činjenice i okolnosti stečajnog postupka!

Rješenjem prvostupanjskog Suda posl.br. 14.St-337/2011, od 13.prosinca 2016.godine, a u povodu **dražbenog ročišta od 31.ožujka 2016.godine** i Rješenja prvostupanjskog Suda od 04.travnja 2016.godine, kojim su nekretnine – apartmansko naselje „Kavanjin“ (jedina imovina stečajnog vjerovnika) **dosuđene kupcu Maržić Nekretnine d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, za cijenu od 14.240.000,00 Kn**, određeno je namirenje razlučnog vjerovnika iz navedene ostvarene kupovnine na način da je:

Točkom 1. Rješenja utvrđeno koje nekretnine stečajnog dužnika su unovčene i za koji iznos.

Podtočkom:

- a) U stečajnoj masi zadržano 838.100,00 Kn, od čega na ime nagrade stečajnom upravitelju iznos od 630.000,00 Kn, a ostatak za troškove povrata pozajmice Suda u iznosu od 150.000,00 Kn, troškova oglašavanja u iznosu od 3.200,00 Kn, pristojbi u iznosu od 2.000,00 Kn i troškova knjigovodstva u iznosu od 32.500,00 Kn. Iz istog iznosa se predlaže namiriti troškove osiguranja stečajnog upravitelja od 14.400,00 kn, troškove kancelarije od 6.000,00 Kn.
- b) Razlučnom vjerovniku RaiffeisenBank d.d., na ime razlučnog prava naloženo isplatiti sav preostali iznos od 13.401.900,00 Kn

Točkom 2. određeno da će se isplata sukladno točki 1 izvršiti nakon pravomoćnosti istog Rješenja

Točkom 3. odbijen je zahtjev razlučnog vjerovnika RaiffeisenBank d.d. za razliku od iznosa od 13.401.900,00 Kn do iznosa od 107.967.061,09 Kn

U izvješću stečajnog upravitelja na ročištu od 13.prosinca 2016.godine, stečajni upravitelj je izvijestio:

1. Da je stečajni dužnik od porezne uprave vratio preplaćeni PDV u iznosu od 1.707.586,61 Kn.
2. Da se iz novčanih sredstava Ad.1 predlaže podmiriti troškove računovodstva za vođenje i zatvaranje stečajnog postupka, rezerviraju sredstva za vođenje parnice stečajnog dužnika protiv RBA d.d. i stečajnom upravitelju isplati dodatna nagrada od 150.000,00 Kn, odnosno, u ovom trenutku, ukupno 780.000,00 Kn.
3. Da se iz sredstava dobivenih prodajom ostalih predmeta stečajne mase (za koje sam stečajni upravitelj višekratno ističe da tih predmeta nema) ponovno podmire troškovi stečajnog postupka i srazmjerno namire stečajni vjerovnici.
4. Da stečajni vjerovnici donesu odluku o nastavku spora koji stečajni dužnik vodi protiv RBA i pokriću tih troškova.
5. Da se stečajni postupak zaključi, imenuje upravitelj stečajne mase koji će dalji postupak voditi u korist stečajne mase.

Na opisano Rješenje stečajni vjerovnik je, u zakonskom roku, podnio žalbu, u povodu koje je prvostupanjski Sud donio Rješenje, kojim je prihvatio „prijedlog“ stečajnog vjerovnika za donošenjem dopunskog Rješenja, na način da je pobijano Rješenje dopunio, prihvatio prijedlog stečajnog vjerovnika za donošenjem dopunskog Rješenja i rješenje dopunio Točkom 4 kojom je odbio zahtjev stečajnog vjerovnika za namirenjem razlučnog prava iz opisane unovčene stečajne mase iz točke 1. za iznos od 787.805,34 Kn.

U obrazloženju navedenog Rješenja prvostupanjski Sud navodi da o zahtjevu odlučuje temeljem čl.339 st.1, u vezi s čl.347 ZPP-a, a zahtjev odbija iz razloga jer stečajni vjerovnik svoje pravo na odvojeno namirenje nije zabilježio u zemljišne

knjige, a sukladno čl.132 st.1 i st.2 mjerodavnog OZ-a, a i da je to učinio, ne bi imao pravo namire iz ostvarene kupovnine jer je razlučni vjerovnik RaiffeisenBank Austria d.d. založno pravo na unovčenoj nekretnini stekao prije Poduzeća za ceste Split d.d. odnosno 23.siječnja 2008.godine, te iz razloga jer založni vjerovnik RaiffeisenBank Austria d.d. nije mogao potpuno namiriti svoju tražbinu, pa se vjerovnik Poduzeće za ceste ne bi ni imao iz čega naplatiti.

Stečajni vjerovnik prigovara stavu prvostupanjskog Suda da stečajni vjerovnik svoje pravo na odvojeno namirenje iz nekretnine stječe tek zabilježbom tog prava u zemljišne knjige. To iz razloga jer je Poduzeće za ceste Split d.d. specifičan razlučni vjerovnik koji je svoje pravo stekao prisilnom pravomoćnom ovrhom, prije otvaranja stečajnog postupka i izvan roka od 30 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja, pa je Poduzeće za ceste Split d.d. vjerovnik stečajne mase, a ne stečajni vjerovnik.

II Stečajni vjerovnik je u žalbi na Rješenje o namirenju od 13.prosinca 2016. godine osporio i točku 1a tog Rješenja kojom je odlučeno da se u stečajnoj masi zadrži iznos od 831.100,00 Kn.

Stečajni vjerovnik i u ovoj žalbi ostaje kod svih navoda iznesenih u žalbi od 21.prosinca 2016.godine, te posebno navodi da se ne može prihvatiti izvješće stečajnog upravitelja, niti Rješenje TS Split koje je sukladno tom izvješću doneseno.

To iz razloga jer je prvostupanjski Sud o troškovima stečajnog postupka i dijelu sredstava koje je iz ostvarene kupovnine zadržao u stečajnoj masi, odlučio nepravilnom primjenom odredbi Stečajnog zakona i uz bitnu povredu odredbi Zakona o parničnom postupku, uslijed čega su ostali vjerovnici, među kojima i žalitelj oštećeni.

Prvostupanjski Sud nije pravilno primijenio odredbe Stečajnog zakona kojima je propisan način obračuna troškova, pa se pobijano Rješenje ne može ispitati, jer nedostaju razlozi o odlučnim okolnostima.

Stečajni Sud izdvaja u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz čl.170 SZ-a. Troškovi utvrđenja tražbine, koji obuhvaćaju troškove utvrđenja istovjetnosti predmeta prava na konkretnom predmetu se određuju u paušalnom iznosu od od 5% od utrška, pri čemu je taj utržak ostvarena kupovina. Ukoliko su ti troškovi viši ili niži, oni se moraju odrediti u stvarnom iznosu. Unutar troškova unovčenja su i troškovi procjene, oglašavanja...i isti ne mogu biti izraženi kao posebni troškovi, što se konkretno dogodilo. Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem imovine na kojoj postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali povodom i radi te imovine namiruju se sukladno čl.164a SZ-a. Ukoliko priznaje i te opće troškove, Sud je dužan iznijeti razloge zbog kojih drži da se radi o općim troškovima, dužan je utvrditi da li su oni stvarno nastali i kolika je njihova visina, a tek po tome utvrditi u kojoj visini će se oni namiriti razmjerno vrijednosti imovine.

U konkretnom slučaju, prvostupanjski Sud, a i razlučni vjerovnik RaiffeisenBankAustria d.d. su bez provedbe odgovarajućih dokaza i bez valjane provjere prihvatili nedokumentirani zahtjev stečajnog upravitelja za namiru nagrade stečajnom upravitelju u iznosu od 780.000,00 Kn ukupno, odnosno 831.100,00 Kn na ime nagrade stečajnom upravitelju i drugih troškova.

Sud ne može odlučivati o postavljenom zahtjevu za naknadu troškova slobodnom procjenom već samo na temelju dokumentiranog izvješća stečajnog

upravitelja koje je popraćeno valjanim obrazloženjem i dokazima na okolnost određenih troškova.

Kao poseban trošak je obračunato oglašavanje u dnevnom tisku Slobodna Dalmacija, naknade Fini, oglašavanje u Narodnim Novinama....pri čemu niti jedan od tih troškova nije obrazložen, pa vjerovnici nemaju saznanja koji oglasi su objavljeni i, kada, kolika cijena oglašavanja je plaćena ?

Kod svega navedenog, stečajni vjerovnici nemaju nikakvih saznanja o sudskom sporu milijunske vrijednosti koji vodi stečajni dužnik protiv RBA d.d. pred TS Split pod brojem P-5124/2011, a pozvani su na odlučivanje o povlačenju tužbe u tom postupku.

U izvješćima stečajnog upravitelja tražbine stečajnog dužnika iz osnova preplaćenog PDV-a u iznosu od 2.441.943,71 Kn i iz osnova plaćenih predujmova za nepreuzetu opremu apartmana (kuhinjski elementi i uređaji i klima uređaji) u iznosu od 2.160.868,82 Kn ocijenjeni su kao nenaplative tražbine, da bi u posljednjem izvješću stečajnog upravitelja od 07.studenoga 2016.godine bilo utvrđeno da je stečajni dužnik vratio preplaćeni porez, ali u iznosu od 1.707.586,61 Kn, a ne 2.441.943,71 Kn koliki iznos je stvarno preplaćen.

Tijekom postupka nije razjašnjeno zašto je ta tražbina tretirana kao nenaplativa, a po tome naplaćena, niti je razjašnjeno zašto je naplaćena u značajno manjem iznosu ?

Troškovi koji su plaćeni iz pozajmice Suda u iznosu od 150.000,00 Kn nisu dokumentirani ni obrazloženi, pa iz izvješća, a niti iz pobijanog Rješenja nije vidljivo koji iznos pozajmice je upotrijebljen i ima se vratiti, a koji iznos je preostao ?

Iz pobijanog Rješenja nije vidljivo tko je preuzeo obvezu isplate ostatka kupoprodajne cijene za zemljište na kojem su apartmani položeni, prema ranijem vlasniku, niti da li je bilo tko uopće tu obvezu preuzeo ?

Iskazani trošak na ime knjigovodstvenih usluga od 32.500,00 Kn pretpostavlja mjesečnu naknadu za te usluge od 541,00 Kn, što je preveliki iznos za obavljanje knjigovodstvenih usluga za poduzeće koje ne obavlja nikakvu djelatnost i nema zaposlenika.

Iznos od 6.000,00 Kn na ime „troška“kancelarije nije dokumentiran, već paušalno naveden.

Izvješća stečajnog upravitelja nisu dokumentirana, cjelovita, između izvješća postoje nesuglasja...pa stečajni vjerovnici nemaju saznanja koje je stvarno stanje priznatih tražbina vjerovnika, koje je stvarno stanje potencijalnih tražbina za koje treba izvršiti rezervacije, kakvi su očekivani rezultati tekućih sporova, a posebno nemaju saznanja o stečajnoj masi, stečajnim troškovima i potraživanjima stečajnog dužnika koja su realno naplativa, pa ne mogu odlučivati o daljem tijeku postupka.

Interes vjerovnika drugog višeg isplatnog reda je da se razlučni vjerovnik u što većem dijelu namiri iz ostvarene kupovnine, kako bi za preostali dio tražbine konkurirao ostalim vjerovnicima s manjim udjelom, obzirom se iz preostale imovine i unovčenih prava naplaćuje u razmjernom dijelu s ostalim vjerovnicima.

Stoga stečajni vjerovnici imaju interes da se stečajni troškovi utvrde objektivno, da se valjano obrazlože i dokumentiraju. Načelnim prihvatanjem izvješća stečajnog upravitelja, vjerovnik koji raspolaže najvećim brojem glasova, isključuje iz odlučivanja o tom izvješću ostale vjerovnike, a Sud nekritičnim prihvatanjem izvješća i suglasnosti razlučnog vjerovnika s tim izvješćem to potvrđuje.

PZC Split d.d. je ugrađenim materijalima, visokim transportnim troškovima koje je teretila gradnja na Otoku Braču obogatio stečajnu masu, povećao vrijednost unovčene imovine – apartmanskog naselja „Kavanjin“ i ostvaruje pravo na namirenje tražbine.

Ukupan iznos tražbina svih vjerovnika osim tražbine RBA d.d. iznosi 978.434,90 Kn, među kojima je najviša tražbina PZC Split d.d. Tražbine svih vjerovnika se mogu naplatiti u punom iznosu, kao i naknada stečajnom upravitelju, kao i svi troškovi stečajnog postupka, kao i tražbina založnog vjerovnika RaiffeisenBank Austria d.d. u iznosu koji je određen pobijanim Rješenjem, a stečajni postupak zaključiti.

To je, međutim, moguće uz kvalitetno izvješće stečajnog upravitelja i jasne prijedloge za dalji tijek postupka koji prijedlozi ne mogu biti usmjereni ne vođenje daljih postupaka, dugotrajni stečaj i stvaranje daljih stečajnih troškova, već na namiru tražbina, zaključenje stečaja, smanjenje troškova stečaja i zaključenje parničnih postupaka u kojima stečajni dužnik nema izgleda za uspjeh.

Prema izvješću stečajnog upravitelja koje je prihvatio razlučni vjerovnik i stečajni Sud i prijedlozima za dalji tijek postupka stečaja istaknutim u tom izvješću, **niti jedan stečajni vjerovnik neće naplatiti niti dio svoje tražbine, jer se sredstva ostvarena od povrata preplaćenog poreza neće isplatiti vjerovnicima, po tom prijedlogu, već će biti korištena za dalje stečajne troškove, dodatnu nagradu stečajnom upravitelju i rezervacije na ime parnica o kojima stečajni vjerovnici nemaju nikakvih saznanja.** Mada su ta sredstva od 1.707.586,61 Kn sasvim dovoljna za namiru svih vjerovnika i zatvaranje stečajnog postupka, takav prijedlog nije dat.

PZC Split d.d. kao izvođač radova na apartmanskom naselju „Kavanjin“ koji je u te objekte ugradio vlastite i plaćene materijale povećao je vrijednost tih objekata i ostvaruje pravo na isplatu tražbine iz stečajne mase, jer je njegovim materijalima i radom stečajna masa obogaćena i njezina vrijednost povećana.

Stečajni postupak mora ostvariti svoju temeljnu svrhu – maksimalno namirenje vjerovnika, te osigurati normalne uvjete za odvijanje stečaja.

Cilj stečajnog postupka nije namirenje stečajnih troškova i razlučnog vjerovnika, već namirenje svih vjerovnika, koji cilj je pobijanim Rješenjem promašen i izostao.

Obzirom na sve navedeno, stečajni vjerovnik Poduzeće za ceste Split d.d. ustraje u svim navodima žalbe od 21.prosinca 2016.godine na Rješenje prvostupanjskog Suda od 13.prosinca 2016. i predlaže drugostupanjskom Sudu da donese sljedeće

RJEŠENJE

I Ukida se Rješenje Trgovačkog Suda Split posl.br. 14 St.337/2011, od 13.prosinca 2016.godine i Dopunsko Rješenje Trgovačkog Suda Split posl.br. 14 St.337/2011, od 13.siječnja 2017.godine i predmet se vraća prvostupanjskom Sudu na ponovno odlučivanje.

U Splitu, 26.siječnja 2017.godine

Punomoćnik stečajnog vjerovnika
Poduzeće za ceste Split d.d.
odvjetnica -
Slavica Čupić